

blomstrer trafikken. Hver gang vi bygger nye centre, så blomstrer den private trafik til skade for livet i byen.

Har vi ikke brug for alvor at gå ind og sige: Vi har brug for nogle stærke instrumenter, der kan regulere forholdet mellem den kollektive trafik og den private trafik? For os at se har det noget med økonomi at gøre. Den private trafik er blevet forholdsvis meget billigere i forhold til den kollektive trafik over de sidste 20 år.

Der er også mange plusord. Et af plusordene er byfortætning. Der synes jeg egentlig godt, at man kan spørge sig selv om, hvorvidt dét nu også er lykken. For har byen egentlig ikke også nogle kvaliteter, fordi den har åbne rum og grønne områder? Er Ørestaden netop ikke en fortætning af København, som ødelægger nogle meget væsentlige kvaliteter ved København, og som har meget alvorlige trafikale konsekvenser?

Er fortætning altid lykken? Det tror vi ikke. Det er ikke altid det, der skaber det mest bæredygtige. Vi skal også have øje for, når vi snakker fortætning, at byen har brug for rum og for grønne områder. Det er i hvert fald vigtigt for os.

Jeg vil også sige lidt om demokrati i den store by, København. Når vi snakker demokrati, så er det også en del af det kommunale styre, og det kommunale styre har utrolig meget del i byudviklingen, og de rammer, vi giver det kommunale styre, betyder jo også meget for, hvorledes borgerne kan være med.

Jeg synes, det har været beskæmmende at se, hvorledes Københavns Kommune har håndteret forsøgene med bydelstyre. De lykkedes. Der foregik mange spændende ting i bydelstyret i København, men man oplevede en modvilje centralt fra, som betød, at man rent faktisk snigløb bydelstyret dels ved en løbende udsultning af de fire forsøgsbydele, dels ved en efterfølgende afstemning, som i bund og grund ikke var demokratisk. Demokrati kræver samtale, og det var der ikke forbundet med denne her afstemning. Vi synes, det er ærgerligt, for vi synes faktisk, at det var en vigtig del også i det at skabe et demokratisk fællesskab omkring byudviklingen i København.

Så samlet vil jeg sige, at vi i SF synes, at det er meget vigtigt, at vi satser, og vi oplever, at brændpunkterne i høj grad er boligerne og trafikken. Vi skal have støjen ned. Vi have skabt en by, som er en god by at leve i, hvor man ikke gøres så utrolig meget af støjen. Den skal være bæredygtig. Den skal være grøn. Vi skal ikke

bare satse på fortætning. Vi skal også have øje for, at byen har andre kvaliteter.

Nu har jeg sagt noget negativt, men jeg vil godt sige noget positivt, for det synes jeg mangelde. Jeg synes, at der er positive tendenser også i nogle af de analyser. Jeg synes, de peger frem på nogle ting og på nogle væsentlige problemstillinger, som vi godt vil være med til at diskutere videre. Der står, at der skal skabes vidensgrundlag for hverdagens transportkæder, og det tror vi er vigtigt. Der skal skabes indikatorer for den boligsociale udvikling, så man i højere grad kan forudse, hvor det kan gå galt. Det tror vi også er vigtigt.

Vi skal have lavet en national støjhandlingsplan, og vi skal have erfaringer med nye former for samarbejde mellem kommune og borgere.

Jeg synes, det er vigtige tendenser, som man skal udvikle, og vi håber, at den næste byredøgørelse så også på det punkt kan være meget mere kontant, så vi ikke kun får de generelle, men også nogle meget mere kontante udmeldinger på, hvor det er, vi skal sætte ind, og hvor det er, de kontakte brændpunkter er. Det kunne vi godt mangle i den her redegørelse, men det kan vi forhåbentlig rette op på næste gang.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det glæder mig meget at høre, at SF er enig med Socialdemokratiet i, at det ikke er sådan herhjemme, at alle har et reelt frit boligvalg. Det viser de mange henvendelser, vi får, jeg får dem i hvert fald, fra unge, børnefamilier og ældre, som står og sukker efter at få en bolig, som netop passer til deres behov, og som de kan betale.

Jeg vil spørge, om SF er enig i den opfordring, den reaktion, der ligger fra regeringens og Socialdemokratiets side til at få kommunerne til at gå ind, og hvor vi ønsker at opfordre, men også at hjælpe kommunerne til at få sikret, at de lever op til deres ansvar, altså at vi giver kommunerne nogle redskaber i hånden, det være sig i forhold til medejebolig, i forhold til råderet, i forhold til kommunal grundkapital. Er SF enig i, at det er den vej, vi skal gå, så vi netop kan give det svar til de folk, der står og mangler boliger?

Så vil jeg godt lige stille det sidste spørgsmål til hr. Knud Erik Hansen: Jeg forstår ikke helt den der bekymring for at udnytte bestående arealer i vores byer, i vores kommuner. Hvis vi kun inddrager nye arealer, så får vi jo netop ikke sik-